Βιομηχανικός πολιτισμός, παραγωγή και κατανάλωση κρέατος

Σε όλο τον πλανήτη και κυρίως στις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες παράγονται και καταναλώνονται τεράστιες ποσότητες κρέατος. Για να τραφεί με κρέας ο αστικοποιημένος παγκόσμιος πληθυσμός έχουν κατασκευαστεί υπερσύγχρονες φυλακές για μη ανθρώπινα ζώα, αυτοματοποιημένα σφαγεία και ένα ολόκληρο σύστημα διανομής όπου στοιβάζονται κατά χιλιάδες. Εκτός από τον άμεσο βασανισμό των ζώων, για να λειτουργήσει όλος αυτός ο μηχανισμός αποστραγγίζεται η γη και μολύνεται η βιόσφαιρα με ανυπολόγιστες συνέπειες για τον οργανικό κόσμο. Στα πλαίσια του τεχνοβιομηχανικού συστήματος ο σύγχρονος άνθρωπος καταλήγει να γίνεται φανατικός καταναλωτής, να υπακούει σε ένα στυγνό καταμερισμό εργασίας και ως συνήθως να αφομοιώνει τις ανθρωποκεντρικές και ατομικιστικές ιδεοληψίες (συμπεριλαμβανομένου του σοσιαλισμού σε κάθε του έκφανση) που τον εμποδίζουν να συναισθανθεί τα μη ανθρώπινα ζώα και να αντιληφθεί τις γενικές συνέπειες της βιομηχανικής παραγωγής σε κάθε επίπεδο. Ένα σύνολο από θεσμούς και ιδεολογίες ευθύνονται για την αναπαραγωγή και τη διαιώνιση του βιομηχανικού πολιτισμού, μιας κατάστασης αμιγώς εξουσιαστικής, που ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες έχει βάλει στο στόχαστρο του οτιδήποτε έμβιο υπάρχει στον πλανήτη αλλά και τη γη την ίδια, για να θρέψει τη λαιμαργία της μηχανής του.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

"ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ,
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΚΡΕΑΤΟΣ"

ΠΑΡ. 14 ΜΑΡΤΙΟΥ, ΩΡΑ 6, ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΚΤΙΡΙΟ ΓΚΙΝΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ,
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΟΛΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΓΗΣ, ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

adamasto.squat.gr

Το κείμενο αυτό γράφτηκε με αφορμή την εκδήλωση που έγινε στις 14/3/14 στην Αθήνα.

Εξημέρωση και κτηνοτροφία

Η κτηνοτροφία δεν αποτελεί εν γένει μια φυσική κατάσταση ενταγμένη στη ζωή του ανθρώπινου είδους. Εν αντιθέσει, είναι αποκύημα της εξημέρωσης ορισμένων μη ανθρώπινων ζωών μερικές χιλιάδες χρόνια πριν, από ορισμένους ανθρώπους σε συγκεκριμένες εδαφικές περιοχές, όταν ο τροφοσυλλέκτης-κυνηγός άρχισε να αντικαθίσταται από το γεωργό-βοσκό. Η επικυριαρχία στα εξημερωμένα ζώα βασιζόταν αποκλειστικά στην εκμετάλλευση τους και όχι στη συναίνεση τους. Η εξημέρωση και η συνεπαγόμενη κατοχή των ζώων από κάποιες φυλές ανθρώπων έθεσε τις βάσεις για τη συστηματοποιημένη κτηνοτροφία αλλά και την ανάπτυξη του πολιτισμού γενικότερα. Επιπλέον θεωρείται πως η κατοχή ενός ζώου αποτέλεσε την πρωταρχική μορφή ιδιοκτησίας όπως άλλωστε προδίδει και η ετυμολογία της λέξης κεφάλαιο, που προέρχεται από το κεφάλι του ζώου (στα λατινικά capus-itis, από όπου προέρχεται και το capital). Η ιδιοκτησία, άρρηκτα δεμένη με την εξουσία και κύρια πηγή άντλησής της, αποτέλεσε μια από τις σημαντικότερες παραμέτρους που οδήγησαν στην αιχμαλωσία του ανθρώπου μέσα στον πολιτισμό και στη συντήρηση της κυριαρχίας. Μέσα από τις δομές της οργανωμένης εξουσίας διαδόθηκε η ιδεολογία της αιχμαλωσίας. Ένα ζώο που πριν ζούσε ελεύθερο στη φύση μπορούσε πλέον να ανήκει σε κάποιον και να χρησιμοποιηθεί ανάλογα με το συμφέρον του, σύμφωνα με το νέο δόγμα. Η κυριαρχία του ανθρώπου πάνω στα ζώα και κατ' επέκταση σε ολόκληρη τη φύση και στον ίδιο τον άνθρωπο επέφερε μια αλυσιδωτή πορεία εκμετάλλευσης, πολέμων και μόλυνσης.

Βιομηχανικός πολιτισμός

Πάνω στο σώμα του πλανήτη αναπτύχθηκαν διάφορες ανθρώπινες κουλτούρες με διαφορετικές αντιλήψεις για τη φύση. Πριν την εμφάνιση των πρώτων πολιτισμένων κοινωνιών δεν υπήρχε κράτος και συστηματοποιημένη εκμετάλλευση του φυσικού κόσμου. Αυτό που ξεχωρίζει τις πολιτισμένες κοινωνίες από τις ομαδοποιήσεις που έζησαν ή που ζουν χωρίς συστηματοποιημένη εκμετάλλευση και κράτος είναι η αντίληψή των πρώτων ότι η γη ανήκει στον άνθρωπο για υποτιθέμενους λόγους ανωτερότητας. Στις πολιτισμένες κοινωνίες με τον ίδιο τρόπο που θεωρείται αποδεκτή η άσκηση εξουσίας από άνθρωπο σε άνθρωπο και η ύπαρξη οργανωμένης εξουσίας, θεωρείται αποδεκτή και η άσκηση εξουσίας από τον άνθρωπο πάνω στα ζώα και τη φύση γενικότερα. Η νεολιθική επανάσταση επέφερε ριζικές αλλαγές στον τρόπο ζωής των ανθρώπων και επέβαλε τη συστηματοποιημένη εξημέρωση, την εκμετάλλευση των ζώων, τη δουλεία, τη ζωή σε πόλεις-κράτη και μια σειρά από εξουσιαστικούς θεσμούς οι οποίοι μετασχηματίστηκαν μέσα στο χρόνο. Η επόμενη μεγάλη τεχνική αλλαγή έμελε να γίνει χιλιάδες χρόνια μετά και δεν είναι άλλη από τη βιομηχανική επανάσταση που επέφερε την εντατικοποίηση της εκμετάλλευση της φύσης με νέα τεχνικά μέσα.

Η εκβιομηχάνιση δεν ήταν κάποιο αναπόφευκτο γεγονός ούτε αποτέλεσμα κάποιας νομοτελειακής πορείας του ανθρώπινου είδους όπως υποστηρίζουν οι διάφοροι εξελικτιστές φιλόσοφοι ή επιστήμονες. Αναπτύχθηκε στη Δυτική Ευρώπη και βασίστηκε πάνω στις νεολιθικές και τις μετέπειτα ιδεοληψίες, επινοήσεις και εφευρέσεις του πολιτισμένου κόσμου.

Η αποικιοκρατία, η ναυσιπλοΐα, οι γεωργικές εφευρέσεις, το τυπογραφικό πιεστήριο (αλλά και πολλοί άλλοι κοινωνικοπολιτικοί παράγοντες) έδωσαν ώθηση σε αυτήν την τεράστια βιομηχανική αλλαγή. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν και οι ιδεολογικές ανακατατάξεις που συνέβησαν πριν τη βιομηχανική επανάσταση. Η Αναγέννηση, ο Διαφωτισμός, η ιδέα της προόδου και του ανθρωπισμού συνέβαλαν στην εκκοσμίκευση της ανθρωποκεντρικής και κυριαρχικής αντίληψης της θρησκευτικής εξουσίας. Το μηχανιστικό κοσμοείδωλο που παρουσίασε η νεωτερική επιστήμη θεώρησε τον κόσμο σαν μια μεγάλη μηχανή και τα ζώα ως μηχανικά αυτόματα, προοιωνίζοντας έτσι μια άλλου τύπου αιχμαλωσία στο όνομα της απελευθέρωσης του ανθρώπου. Φιλόσοφοι όπως ο Rene Descartes και ο Francis Bacon είδαν το φυσικό κόσμο σαν ένα ατέλειωτο πεδίο εκμετάλλευσης προς χάριν της προόδου της ανθρωπότητας. Αυτές οι ιδέες αποτέλεσαν τη βάση του βιομηχανικού πολιτισμού που μαζί με κάποιες πολιτικές ανακατατάξεις, όπως οι αστικές επαναστάσεις που καθιέρωσαν την αστική δημοκρατία ως μέσο διακυβέρνησης, εδραίωσαν ένα κοινωνικό σύστημα για την ανάπτυξη της τεχνοκρατίας και του οικονομικού συστήματος που θα μπορούσε να προωθεί τη βιομηχανική ανάπτυξη μέσα από ανταγωνισμούς. Ο βιομηχανικός καπιταλισμός μέσα από το ακόρεστο κυνήγι του κέρδους και της προόδου νοηματοδότησε εκ νέου την παγκοσμιοποιημένη εξουσία.

Ο βιομηχανικός πολιτισμός εξαπλώθηκε ταχύτατα σε πολλά σημεία της γης λόγω της τεχνικής του υπερδύναμης έναντι λαών με λιγότερο ανεπτυγμένα τεχνικά μέσα. Οι δυτικές χώρες επέκτειναν την αποικιοκρατία τους και εκμεταλλεύτηκαν τη φύση εξοντώνοντας παράλληλα όσες κουλτούρες ζούσαν είτε με παλαιολιθικό τρόπο είτε με πρώιμο αγροτικό, καθιερώνοντας το βιομηχανικό σύστημα, τις αποψιλώσεις, τα ορυχεία, την κατασκευή πόλεων και οδικού δικτύου. Ο ανθρώπινος πληθυσμός αυξήθηκε σε συνδυασμό με την επέκταση της βιομηχανικής παραγωγής και της αστικοποίησης. Οι διάφοροι πόλεμοι λειτούργησαν σαν σημείο ανταγωνισμού, καταστροφής και μεγαλύτερης προόδου, όπως ο Α’ και ο Β’ Παγκόσμιος πόλεμος. Διαμορφώθηκε έτσι μια συνθήκη όπου οι σύγχρονες μαζικές κοινωνίες ζουν τελείως εξαρτημένες από το βιομηχανικό σύστημα και αλλοτριωμένες από τη φύση. Η εξειδίκευση και ο καταμερισμός εργασίας είναι προαπαιτούμενα για την αναπαραγωγή του τεχνοβιομηχανικού συστήματος, όπως και η ύπαρξη εξειδικευμένων στελεχών, εργατών και μέσων ελέγχου στη μαζική παραγωγή. Ενώ εξελίσσονται ακόμα οι ανακατατάξεις του τεχνοβιομηχανικού συμπλέγματος, η παραγωγή και η κατανάλωση κρέατος αυξάνεται παράλληλα. Ο μισός ανθρώπινος πληθυσμός του πλανήτη (3,5 δις) σήμερα κατοικεί σε πόλεις όπου γίνεται και η μεγαλύτερη κατανάλωση κρέατος και άλλων προϊόντων προερχόμενων από την εκμετάλλευση έμβιων όντων. Έτσι, η συστηματική εκμετάλλευση των ζώων, αλλά και η καταστροφή των βιοτόπων από την παραγωγή κρέατος, συνδέεται με τη δόμηση του τρόπου ζωής των ανθρώπων μέσα στο βιομηχανικό πολιτισμό. Το κράτος, οι πόλεις και η βιομηχανική παραγωγή είναι βασικοί θεσμοί για την ύπαρξη του εξουσιαστικού οικοδομήματος σαν σύνολο.

Βιομηχανική κτηνοτροφία

Η βιομηχανοποίηση της κτηνοτροφίας επινοήθηκε στα πλαίσια της γενικής εκβιομηχάνισης και του οικονομικού συστήματος πατώντας στην ανάγκη να ταϊστεί ο ολοένα και αυξανόμενος πληθυσμός των πόλεων. Οι κάτοικοι των πρώτων βιομηχανικών πόλεων άρχισαν να τρέφονται με μεγάλες ποσότητες κρέατος συγκριτικά με τους αγροτικούς πληθυσμούς πριν αναπτυχθούν επαρκώς τα μέσα μεταφοράς και το οδικό δίκτυο. Ένας λόγος ήταν διότι ενώ δεν υπήρχε δυνατότητα να μεταφερθούν τα λαχανικά στην πόλη χωρίς να σαπίσουν, υπήρχε η δυνατότητα να μεταφερθούν ζωντανά τα ζώα, να σφαγιαστούν μέσα στις πόλεις και να πωληθεί "φρέσκο" το κρέας τους. Έτσι κάθε πόλη, όπως και στην αρχαιότητα, είχε τα σφαγεία της, μερικά από τα οποία μας είναι ακόμη γνωστά από τις ονομασίες που δόθηκαν σε περιοχές αλλά και από λογοτεχνικά έργα (για παράδειγμα η περιοχή Ταύρος της Αθήνας λεγόταν Σφαγεία, τα διάσημα σφαγεία του Σικάγο). Στα σφαγεία αναπτύχθηκε η πρώτη αλυσίδα εργοστασιακής παραγωγής, βάζοντας τα ζώα στη σειρά και τεμαχίζοντας τα κομμάτι κομμάτι, εκτελώντας ο κάθε εργάτης-σφαγέας ένα συγκεκριμένο έργο. Ο Henri Ford βλέποντας αυτήν την τυποποιημένη διαδικασία εμπνεύστηκε τη γραμμή συναρμολόγησης σαν πρότυπο εργοστασιακής παραγωγής, την οποία εφάρμοσε στην αυτοκινητοβιομηχανία και απ' όπου αργότερα επεκτάθηκε σε όλο το εργοστασιακό σύστημα. Τα ζώα μέσα στο βιομηχανικό σφαγείο αντιμετωπίζονται ως αποσυναρμολογούμενες μηχανές όπου δολοφονούνται ανενδοίαστα και έπειτα τους αφαιρούνται όλα τα προς πώληση μέλη των σωμάτων τους, ακόμα και τα κόκαλα τους συνθλίβονται για να γίνουν ζελέ και παγωτό (ζελατίνη).

Οι ταχύτατοι ρυθμοί που εισήχθησαν στην παραγωγή μέσω της εκβιομηχάνισης και οι ρυθμοί της αστικοποίησης επέβαλαν τον ολοένα και αυξανόμενο αριθμό εκτρεφόμενων ζώων. Για να αυξηθεί ο αριθμός των προς σφαγή ζώων έπρεπε να αναπτυχθούν μέθοδοι αναπαραγωγής και εκτροφής ακόμα πιο αποτελεσματικές με κάθε κόστος. Έτσι κατασκευάστηκαν οι πρώτες κλειστές φάρμες για τα κοτόπουλα, τις γαλοπούλες και τα γουρούνια και οι ανοιχτές φάρμες εκτροφής βοοειδών. Τα βιομηχανικά εκτροφεία (μονάδες εκτροφής ζώων σε συνθήκες περιορισμού) είναι επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν εκατοντάδες ή και χιλιάδες αγελάδες, χοίρους ή άλλα ζώα, τα οποία έχουν μικρή ή καθόλου πρόσβαση σε φυσικό φωτισμό και καθαρό αέρα, ενώ συνήθως έχουν ελάχιστες ευκαιρίες για να κινηθούν. Αυτές οι εγκαταστάσεις παράγουν εκατομμύρια τόνους ζωικών προϊόντων κάθε χρόνο. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα σφαγεία έχουν αποτελέσει ορολογία για την περιγραφή των πιο φρικιαστικών γεγονότων της ανθρώπινης ιστορίας. Τα σύγχρονα εκτροφεία και σφαγεία έχουν παρομοιαστεί πολλές φορές από ακτιβιστές με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Άουσβιτς και της Τρεμπλίνκα, όμως μπορούμε από μια άλλη οπτική να δούμε επίσης πως συνδέεται η φρικαλέα διαδικασία ''ζωικής παραγωγής'' με την γενική οικοκτονία, τη μαζική εκπαίδευση, την εργασία, την αστική ζωή, τον καταναλωτισμό, τα ορυχεία, τις μονοκαλλιέργειες, τις βιοτεχνολογικές παρεμβάσεις, τα οπλικά συστήματα και γενικά με τον αλλοτριωμένο τρόπο ζωής στο τεχνοβιομηχανικό σύστημα. Ο έμβιος κόσμος αντιμετωπίζεται σαν εξάρτημα, σαν μια μηχανή που εμπλουτίζεται με δεξιότητες για να επιτελέσει κάποιο σκοπό, να γίνει "χρήσιμος" στη βιομηχανική κοινωνία. Στα ζώα παρέχονται με τη βία ορμόνες και αντιβιοτικά, στα παιδιά των ανθρώπων εμβόλια, στείρες γνώσεις και υποταγή.

Στις μονάδες κρεοπαραγωγής συντελείται στην πράξη η πιο μεγάλη υποτίμηση των μη ανθρώπινων ζώων ως είδη και ως μέρος του συναισθανόμενου φυσικού κόσμου. Όλες οι φυσικές ανάγκες που δίνουν νόημα στη ζωή ενός ζώου σε συνθήκες ελευθερίας του απαγορεύονται προς χάριν της αποτελεσματικότητας της παραγωγής. Για παράδειγμα η αναπαραγωγή γίνεται τεχνητά τσακίζοντας τα ορμέμφυτα των ζώων και η γέννηση του νεογνού σηματοδοτεί την έναρξη μιας ζωής στην αιχμαλωσία η οποία θα καταλήξει νομοτελειακά σε ένα πρόωρο θάνατο. Χαρακτηριστικό αποτελεί το γεγονός ότι στη φύση οι αγελάδες ζουν δεκαπέντε με είκοσι χρόνια ενώ οι αγελάδες στα εργοστάσια γαλακτοπαραγωγής μόνο τέσσερα, αφού οι μηχανές έχουν αποστραγγίξει τα σωθικά τους και έχουν κατακρεουργήσει τα νεογνά τους για τα οποία προοριζόταν το γάλα. Για παράδειγμα η αγελάδα έχει γάλα μόνο 10 μήνες μετά τη γέννηση του μικρού της, οι παραγωγοί φροντίζουν να ζευγαρώνουν τις αγελάδες ξανά ένα με ενάμιση μήνα μετά τη γέννα, έτσι ώστε να χάσουν μόνο λίγες μέρες χωρίς γάλα. Αντίστοιχα οι κότες συνήθως ζουν 15-20 χρόνια, αλλά στα πτηνοτροφεία η διάρκεια της ζωής τους δεν ξεπερνά τον ενάμιση χρόνο. Κλουβιά που εμποδίζουν τα ζώα να κάνουν οποιαδήποτε κίνηση και αποτελούν το μοναδικό χώρο σίτισης, αφόδευσης και διαβίωσης μέχρι τη σφαγή, καθιστούν τα εκτροφεία σύγχρονα κολαστήρια. Οι ασθένειες, οι ακρωτηριασμοί, οι πληγές και οι συνεχιζόμενες κραυγές που συνεπάγονται, αποτελούν την πιο συνήθη εικόνα ενός τέτοιου μέρους. Κατά τη μεταφορά τους στα σφαγεία πολλά ζώα πεθαίνουν στοιβαγμένα καθώς είναι για μέρες μέσα σε φορτηγά, ενώ τα υπόλοιπα τα περιμένει ένας ατιμωτικός θάνατος και μια ενδεχόμενη κατακρεούργηση ενώ διατηρούν ακόμα τις αισθήσεις τους. Ο σύγχρονος καταναλωτής εγκλωβισμένος μέσα στα γρανάζια της μεγαμηχανής βρίσκεται μέσα σε αυτό το σύστημα που βασανίζει αδιάκοπα τα άλλα ζώα για να υπάρχουν δήθεν εύγευστα γεύματα, στο όνομα της Προόδου και της δήθεν κυριάρχησης της φύσης από έναν ανώτερο πολιτισμό.

Η κατανάλωση κρέατος και άλλων ζωικών παραγώγων έχει φθάσει σήμερα στο ιστορικότερο υψηλό της και συνεχίζει ακάθεκτη. Χώρες παραδοσιακά χορτοφαγικές ή σχεδόν χορτοφαγικές, όπως η Ινδία, η Κίνα, πολλές χώρες της Αφρικής κ.α., αφομοιώνουν το δυτικό πρότυπο της κρεοφαγίας μαζί με την εκβιομηχάνιση και την αστικοποίηση. Μια άκρως εξουσιαστική νοοτροπία που ξεκίνησε από την Ευρώπη κατακτά όλη την υφήλιο με καταστροφικές συνέπειες.

Γενικές επιπτώσεις

Πολλά δισεκατομμύρια ζώα εκτρέφονται και σφάζονται ετησίως σε παγκόσμιο επίπεδο. Για να τραφούν αυτά τα ζώα χρειάζεται να αποψιλωθούν δάση και να σπαρθούν όσπρια και δημητριακά (σιτάρι, σόγια, καλαμπόκι) για να γίνουν ζωοτροφές. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στον Αμαζόνιο δίπλα ακριβώς στις αποψιλωμένες εκτάσεις ξεφυτρώνουν μονάδες επεξεργασίας ξύλου και εργοστάσια εκτροφής βοοειδών. Το 60% των τροπικών δασών της Βραζιλίας και της κεντρικής Αμερικής έχουν καταστραφεί για τη δημιουργία βοσκότοπων και ράντσων από τις μεγάλες πολυεθνικές βιομηχανίες κρέατος. Οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζωοτροφών είναι σημαντικές, και αν προσθέσουμε σ' αυτές και εκείνες τις που χρησιμοποιούνται για παραγωγή βιομάζας για ενεργειακούς σκοπούς, τότε λιγότερο από το 1/3 της συνολικής παραγόμενης ποσότητας

δημητριακών προορίζεται για διατροφική κατανάλωση από τους ανθρώπους. Από πολλές χώρες εξάγονται φυτικές τροφές για ζωοτροφές ενώ οι πληθυσμοί τους υποσιτίζονται. Δεν πρόκειται για τυχαία γεγονότα, αλλά για μια παγκόσμια ελίτ κρεοπαραγωγών που προσπαθεί συστηματικά να χειραγωγήσει προς τα συμφέροντά της. Για παράδειγμα, σήμερα, μόλις 4 παραγωγοί ελέγχουν περίπου το 81% της αγοράς βοδινού κρέατος στις ΗΠΑ. Συγκεντρώνοντας την παραγωγή κρέατος στα χέρια λίγων μεγάλων εταιρειών, οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την εκτροφή και τη σφαγή των ζώων έχουν επικρατήσει πλήρως τόσο στην Ευρώπη όσο και στη Β. Αμερική. Παράλληλα η μεταφορά και η αποθήκευση των νεκρών ζώων, από τα φορτηγά ψυγεία μέχρι τα σούπερ-μάρκετ και τις γεμάτες καταψύξεις των νοικοκυριών καταναλώνει τεράστιες ποσότητες ενέργειας. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να υπάρξει ένα τόσο οργανωμένο και μαζικό βιομηχανικό κτηνοτροφικό σύστημα χωρίς τις δομές που το υποστηρίζουν.

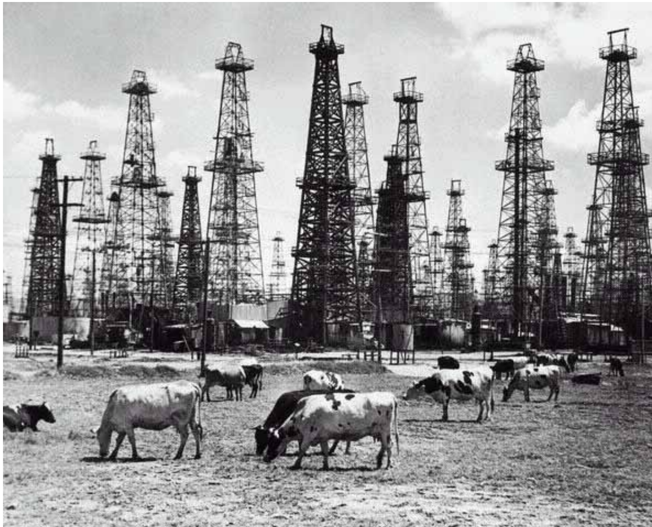
Η εκτροφή μεγάλου αριθμού ζώων σε συνθήκες περιορισμού απαιτεί τεράστιες ποσότητες νερού, για παράδειγμα τρεις χιλιάδες λίτρα νερού χρησιμοποιούνται για την καλλιέργεια δημητριακών τα οποία αντιστοιχούν σε ένα κιλό βοδινού κρέατος. Παράλληλα ένα μεγάλο μέρος από τα απόβλητα που παράγονται από τα ραγδαίως αναπτυσσόμενα βιομηχανικά αγροκτήματα καταλήγει στα ποτάμια. Τα εκτροφεία αποτελούν ακόμα μια πηγή εκτεταμένης ρύπανσης των αποθεμάτων νερού. Το έδαφος δεν μπορεί να απορροφήσει τόσο μεγάλες ποσότητες κοπριάς, με αποτέλεσμα να περνούν νιτρικά άλατα στα υπόγεια ύδατα και να προκαλούν καρκίνους. Ένα σφαγείο στο Χονγκ Κονγκ, για παράδειγμα, μολύνει με πέντε εκατομμύρια λίτρα υδάτινων αποβλήτων την ημέρα, ενώ στις ΗΠΑ παράγονται σε ετήσια βάση περισσότεροι από εξακόσια εκατομμύρια τόνοι αποβλήτων στα βιομηχανικά εκτροφεία. Στο επίπεδο της μόλυνσης της ατμόσφαιρας, η βιομηχανική κτηνοτροφία είναι υπεύθυνη για το 35-40% της συνολικής ποσότητας εκπομπών μεθανίου, το οποίο επιβαρύνει σημαντικά το πρόβλημα που σχετίζεται με το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Συνεπώς η κτηνοτροφία αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους λόγους μόλυνσης και διατάραξης των βιώσιμων συνθηκών στο πλανήτη.

Πέρα από τη στέρηση της ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης που είναι βασικοί λόγοι εναντίωσης στην κρεοπαραγωγή, τα ζώα υφίστανται κακομεταχείριση και γίνονται αντικείμενα πειραματισμών. Στα βιομηχανικά εκτροφεία τα ζώα εμβολιάζονται με αυξητικές ορμόνες για να επιταχυνθεί η ανάπτυξη τους και τους χορηγούνται μεγάλες ποσότητες αντιβιοτικών για να αποφευχθούν οι ιογενείς ασθένειες που συνεπάγονται αυτόν τον εντελώς αφύσικο συνωστισμό. Η μισή παραγωγή αντιβιοτικών παγκοσμίως πηγαίνει στις μεγακτηνοτροφίες κάνοντάς τες τον καλύτερο πελάτη των φαρμακοβιομηχανιών.

Τα αντιβιοτικά αυτά όμως δεν αποτελούν πανάκεια και ως εκ τούτου βλέπουμε τα τελευταία χρόνια να ξεσπούν πανδημίες προερχόμενές από τις κτηνοτροφικές μονάδες, όπως η γρίπη των πτηνών, των χοίρων κ.α.. Ο συνωστισμός τόσων χιλιάδων ζώων μέσα σε λίγα τετραγωνικά μέτρα, είναι προφανές ότι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη φυσική ζωή των ζώων και είναι αναπόφευκτο να προκαλεί σωματικές και ψυχικές ασθένειες και διαταραχές. Αντίστοιχα και για τα ανθρώπινα ζώα ο εγκλεισμός τους στις πόλεις φυλακές έχει πανομοιότυπες συνέπειες.

Βιοτεχνολογία

Η ακόρεστη μανία των εξουσιαστών για περισσότερο έλεγχο και κέρδος ώθησε την τεχνοεπιστήμη σε μια διαδικασία για ολοκληρωτική καθυπόταξη και μετάλλαξη του έμβιου κόσμου. Η βιοτεχνολογία, ως σύγχρονη ευγονική, προσκολλημένη σαν κλάδος στα επιστημονικά δόγματα του Αριστοτέλη και του 16ου αιώνα, αξιώνεται πως συμβάλλει στην πρόοδο της ανθρωπότητας κατασκευάζοντας νέες ράτσες ζώων. Οι πειραματισμοί αυτοί στοχεύουν στο να κάνουν πιο κερδοφόρα την παραγωγή. Αυτή η πρακτική καταπατά όχι μόνο τα ένστικτα και την ελευθερία των ζώων αλλά και τις φυσικές επιλογές τους, οι οποίες είναι χρήσιμες στα είδη για τη διατήρησή τη δική τους αλλά και της βιοποικιλότητας. Φτιάχνονται μέσω πειραματισμών ζώα εργαστηρίου τα οποία είναι αδύνατον να επιβιώσουν στο φυσικό κόσμο, είναι ευάλωτα σε ασθένειες και πολλές φορές ανίκανα να περπατήσουν. Σε ακραίες περιπτώσεις έχουμε κοτόπουλα με πολλά άνω και κάτω άκρα επειδή προτιμώνται οι φτερούγες από τους καταναλωτές. Σχεδόν σε κάθε χώρα οι επιστήμονες πειραματίζονται πάνω στα ζώα για να ''βελτιώσουν'' τα χαρακτηριστικά που θεωρούν ότι θα τα κάνουν πιο παραγωγικά. Στην Ελλάδα λειτουργούν πέντε ''Κέντρα γενετικής βελτίωσης ζώων'', σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Καρδίτσα και Δράμα. Οι επιστήμονες που εργάζονται σε αυτά βασανίζοντας ζώα, αισθάνονται για παράδειγμα περήφανοι για τη δημιουργία δύο νέων ''ελληνικών αγελάδων'' οι οποίες ζουν τα μισά χρόνια, γεννούν τα διπλάσια μωρά και βγάζουν το διπλάσιο γάλα. Αδιαφορώντας δηλαδή για τις επιλογές που έκανε η ίδια η φύση κατασκευάζουν ζώα υβρίδια ανίκανα να επιβιώσουν χωρίς τεχνητή υποστήριξη. Η εμμονή της βιομηχανικής κοινωνίας για τα γαλακτοκομικά προϊόντα (κάτι που εντάθηκε μέσα από τις διαφημίσεις) είναι τέτοια, ώστε η γενετική επιστήμη εφηύρε παραμορφωμένα ζώα, με σοβαρές δυσκολίες στο περπάτημα, λόγω του μεγέθους των μαστών τους. Ο σύγχρονος βιομηχανικός πολιτισμός παραμορφώνει κάθε τι όμορφο, ελεύθερο και ζωντανό που δημιουργήθηκε στη φύση σε δισεκατομμύρια χρόνια, αλλοιώνοντας με τις παρεμβάσεις του κάθε φυσική ισορροπία χωρίς να μπορεί να την επαναφέρει.

Βιομηχανική αλιεία

Ένας τομέας που συχνά ξεχνιέται όταν μιλάμε για τη βιομηχανική κτηνοτροφία είναι αυτός της αλιείας. Σήμερα οι ιχθυοκαλλιέργειες και οι μηχανότρατες εγκαθίστανται και σαρώνουν τους ωκεανούς σκοτώνοντας κάθε τι ζωντανό στο πέρασμά τους, χλωρίδα και πανίδα. Οι μηχανότρατες είναι τεράστια πλοία με πελώρια δίχτυα που ''χτενίζουν'' ολόκληρες περιοχές εγκλωβίζοντας χιλιάδες ψάρια και οποιοδήποτε άλλο θαλάσσιο ζώο βρεθεί στο δρόμο τους (χελώνες, δελφίνια, φώκιες, καρχαρίες, μικρές φάλαινες), καταστρέφοντας τη βιοποικιλότητα του βυθού. Απ' όπου περάσουν οι μηχανότρατες δημιουργούν ένα υποθαλάσσιο νεκροταφείο, μια περιοχή ανίκανη πλέον να υποστηρίξει οποιαδήποτε μορφή ζωής. Η αλιεία με μηχανότρατες είναι πολύ συχνή ακόμα και σε κλειστές θάλασσες όπως η Μεσόγειος αλλά και στα ελληνικά πελάγη. Οι ψαράδες εχθρεύονται ζώα όπως οι χελώνες και τα δελφίνια επειδή σκίζουν τα δίχτυα τους (στην προσπάθειά τους είτε να απελευθερωθούν είτε να φάνε τα ψάρια), γι'αυτό τα σκοτώνουν απροκάλυπτα παρόλο που αποτελούν είδη προς εξαφάνιση. Το 50% των ψαριών που αλιεύονται χρησιμοποιούνται ως τροφή για τα θηλαστικά στα βιομηχανικά εκτροφεία, με συνέπειες αντίστοιχες αυτής της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των αγελάδων. Παράλληλα η προτίμηση των καταναλωτών για "μεγάλα" ψάρια τα οδηγεί προς αφανισμό με αποτέλεσμα τη διαχρονική ''σμίκρυνση'' της θαλάσσιας πανίδας.

Το κυνήγι μεγάλων θαλάσσιων θηλαστικών για το κρέας τους και όχι μόνο, απειλεί την επιβίωσή τους στον πλανήτη. Μεγάλα, υπερσύγχρονα φαλαινοθηρικά πλοία, κυρίως ιαπωνικά, ισλανδικά και νορβηγικά, σαρώνουν τους ωκεανούς περιμένοντας να περάσουν οι φάλαινες για να σκοτώσουν όσες περισσότερες μπορούν. Τα ζώα αυτά ακολουθούν ένα πανάρχαιο δρομολόγιο κάθε χρόνο προς τα μέρη όπου αναπαράγονται και διαχειμάζουν, οι κυνηγοί τα περιμένουν εκεί με σκοπό να σκοτώσουν πάνω από χίλιες κάθε χρόνο, ένας αριθμός κοντά σε αυτόν που επιτρέπουν τα κράτη εξουσιαστές της ζωής να σκοτώνεται. Τα κράτη αυτά υποστηρίζουν ότι κυνηγάνε για ''επιστημονικούς'' σκοπούς αλλά το κρέας καταλήγει σε καταστήματα και εστιατόρια, παράλληλα λένε ότι είναι δικαίωμά τους να ασκούν παραδοσιακές πρακτικές όπως αυτή του κυνηγιού της φάλαινας. Το κυνήγι φάλαινας όμως παραδοσιακά γινόταν με περιορισμένα τεχνικά μέσα και αφορούσε ελάχιστα ζώα κάθε χρόνο ενώ τώρα αποτελεί γενοκτονία. Τα άλλα μεγάλα θαλάσσια θηλαστικά, τα δελφίνια, εγκλωβίζονται από ψαράδες στην Ιαπωνία και στις νήσους Φερόες σε κόλπους και σφαγιάζονται μαζικά και κάποια αιχμαλωτίζονται και πωλούνται σε ζωολογικούς κήπους σε όλον τον κόσμο. Κάτι εξίσου αποτρόπαιο συμβαίνει στους καρχαρίες όπου αλιεύονται ζωντανοί, τους κόβουν τα πτερύγια και τους πετούν πάλι στη θάλασσα καταδικάζοντας τους σε ένα μαρτυρικό θάνατο, όλο αυτό για τη γνωστή σούπα από πτερύγιο καρχαρία που πωλείται στα κινέζικα εστιατόρια σε όλο το κόσμο.

Οι ιχθυοκαλλιέργειες αποτελούν το αντίστοιχο των βιομηχανικών εκτροφείων στη θάλασσα. Πρόκειται για πλωτές εγκαταστάσεις περιφραγμένες με δίχτυα όπου αναπαράγονται και εκτρέφονται χιλιάδες ψάρια σε περιορισμένο χώρο. Οι μολύνσεις, οι ασθένειες, οι αυξητικές ορμόνες και τα αντιβιοτικά δεν λείπουν ούτε από αυτόν τον τομέα κρεοπαραγωγής. Πολλές φορές οι ιχθυοκαλλιέργειες φωτίζονται τεχνητά για να μεγαλώσουν πιο γρήγορα τα ψάρια, τα οποία ταΐζονται με τα υπολήμματα και τα άλευρα από άλλα ψάρια που έχουν είτε αλιευθεί είτε αναπαραχθεί για το σκοπό αυτό. Για παράδειγμα χρειάζονται περίπου πενήντα ψάρια αλιευμένα από τη θάλασσα για να τραφεί

μόλις ένας σολομός ιχθυοτροφείου και εκατό κιλά σαρδέλες για να εκτραφούν 10 κιλά πέρκες. Η «υπεραλίευση» αυτή, καταστρέφει τους θαλάσσιους βιότοπους, στερεί από τα μεγάλα θαλάσσια ψάρια, θηλαστικά και ερπετά την πηγή τροφής τους κάνοντάς τα να ψάχνουν άσκοπα πολλά μίλια κάθε μέρα με συνέπεια να οδηγούνται στην εξάντληση και το θάνατο. Οι ιχθυοκαλλιέργειες για να βελτιώσουν την απόδοσή τους κάνουν πειράματα για την κατασκευή μεταλλαγμένων ψαριών με νέα χαρακτηριστικά, ανθεκτικά στο συνωστισμό και τις ασθένειες που να μεγαλώνουν γρήγορα έτσι ώστε να οδηγούνται όσο το δυνατόν πιο γρήγορα στα ράφια των σούπερ μάρκετ. Οι συνέπειες της γενετικής μετάλλαξης στα ψάρια είναι εξίσου επικίνδυνες με αυτές των φυτών και των άλλων ζώων. Μεταλλαγμένοι σολομοί στη Βόρεια Θάλασσα (μεταξύ Νορβηγίας, Δανίας και Ηνωμένου Βασιλείου), διέφυγαν από ιχθυοτροφεία, πέρασαν στην ανοιχτή θάλασσα και αναπαρήχθησαν δρώντας ανταγωνιστικά προς πολλά άλλα είδη σολομού και άλλων ψαριών με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν με αφανισμό μια σειρά από ζωικά είδη.

Καταναλωτισμός, Πρότυπα Διατροφής και Φαστ Φουντ

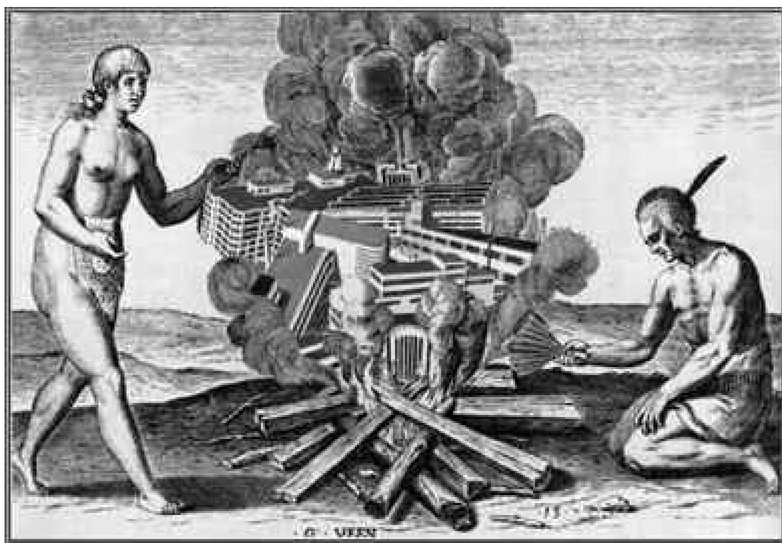
Διαβάζοντας τις παραπάνω γραμμές ίσως κάποιοι αναρωτηθούν γιατί οι άνθρωποι σε όλο το κόσμο συνεχίζουν να τρώνε κρέας και ζωικά παράγωγα ή γιατί αυτού του είδους η παραγωγή και κατανάλωση βαίνει αυξανόμενη. Όπως αναφέρθηκε και πριν, η παραγωγή κρέατος αποτελεί μια ολόκληρη βιομηχανία στην οποία εμπλέκονται πολλά οικονομικά συμφέροντα ενώ επιπλέον βασίζεται πάνω σε ιδεολογήματα τα οποία κυριαρχούν και αναπαράγουν τις μαζικές κοινωνίες. Τέτοια ιδεολογήματα είναι για παράδειγμα ότι ο άνθρωπος έχει ανάγκη το κράτος, ότι ο άνθρωπος είναι φυσικό να ζει σε πόλεις, ότι η βιομηχανία είναι κάτι ουδέτερο, ότι η ιδιοκτησία είναι κάτι το απαραίτητο, ότι ο άνθρωπος είναι ανώτερος απ’ την υπόλοιπη φύση, ότι ο άνθρωπος πρέπει να εργάζεται συστηματικά, ότι τα ζώα υπάρχουν για να υπηρετούν τον άνθρωπο και γενικά η αποδοχή του δίπολου της παραγωγής και κατανάλωσης. Στην ουσία μιλάμε για έναν τρόπο ζωής αλλοτριωμένο από το φυσικό κόσμο, βασισμένο στην τεχνική, τη συστηματοποιημένη εξημέρωση και εκμετάλλευση. Από τις γεωργικές εταιρίες μέχρι τα εκτροφεία, τα σφαγεία, τις φαρμακοβιομηχανίες, τα βιοτεχνολογικά και γενετικά εργαστήρια, τα εργοστάσια τυποποίησης, τα σούπερ μάρκετ και τα φαστ φουντ, ένα ολόκληρο σύμπλεγμα έχει συμφέροντα από την εκμετάλλευση και τη σφαγή των ζώων. Ο καταναλωτισμός δεν είναι κάτι ξεκομμένο από ό,τι συμβαίνει στην υπόλοιπη κοινωνία και τις δομές της, είναι κομμάτι ενός γενικότερου τρόπου ζωής και των κοινωνικών-ιστορικών συνθηκών που επικράτησαν, ενώ πρέπει να γίνει αντιληπτός μέσα στα πολιτισμικά πλαίσια και πιο συγκεκριμένα στα πλαίσια του κυρίαρχου βιομηχανικού πολιτισμού. Οι γρήγοροι και πιεστικοί ρυθμοί ζωής, ο ανταγωνισμός και ο ατομικισμός που επικρατούν κοινωνικά οδηγούν τους ανθρώπους να επιλέγουν αβίαστα τις πιο εύκολες λύσεις για την καθημερινότητά τους. Έτσι ο σύγχρονος πολιτισμένος άνθρωπος τρώει σε ταχυφαγεία τροφές που ζέχνουν δυσφορία και εκμετάλλευση, αγνοώντας συνειδητά ή μη την προέλευσή τους για να ασχολείται με τις προσωπικές του υποθέσεις.

Από τη γέννησή του ένα παιδί συνήθως μαθαίνει από τους γονείς του και το σχολείο πως τα ζώα υπάρχουν για να τρέφουν τον άνθρωπο με τις σάρκες τους και για να εξυπηρετούν τους δικούς του σκοπούς. Οι κτηνοτροφικές βιομηχανίες διαφημίζουν τα προϊόντα τους με ωραίο περιτύλιγμα και ζώα που γελούν ή τρέχουν ανέμελα προσπαθώντας να κρύψουν την πραγματικότητα που βρίσκεται εντός του βιομηχανικού σφαγείου. Παρόλο που υπάρχουν σημαντικές ενδείξεις ότι μια διατροφή βασισμένη στην κατανάλωση ζώων σε συνδυασμό με τη ζωή στην πόλη είναι καταστροφική και για την ανθρώπινη υγεία, δεν λέγεται σχεδόν ποτέ ανοιχτά κάτι τέτοιο. Αντιθέτως γιατροί και διαιτολόγοι διαφημίζουν την καθημερινή λήψη ζωικών πρωτεϊνών σαν την πιο υγιεινή προοπτική, ενώ πολλοί άνθρωποι μαστίζονται από καρδιακές παθήσεις, καρκίνο, εμφράγματα, παχυσαρκία, οστεοπόρωση και άλλες ασθένειες. Αυτές τις προτροπές κάνουν ακόμα και κόμματα όπως το ΚΚΕ που το προηγούμενο διάστημα διεκδικούσε ''κρέας και γάλα για κάθε παιδί στα νηπιαγωγεία''. Αυτή είναι η προοπτική των μαρξιστών και του ανθρωποκεντρισμού, μαζοποιημένα νήπια ανθρώπων μέσα σε σχολεία-φυλακές να ταΐζονται με τα νεογνά άλλων ζώων και να πίνουν το γάλα που προοριζόταν για αυτά με βάση τη μαζική παραγωγή.

Η διαδομένη σαρκοφαγία των ανθρώπων είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το βιομηχανικό τρόπο ζωής και δεν μπορεί ούτε να υπάρξει ένας βιομηχανικός-χορτοφαγικός πολιτισμός αλλά ούτε και μια “σαρκοφαγική απελευθέρωση”. Επειδή ακριβώς υπάρχει ένα πλέγμα εξουσίας φτιαγμένο από ιδεολογήματα, συμφέροντα και τεχνική εξάρτηση, ο πολιτισμός σαν σύνολο. Η απελευθέρωση από τα δεσμά του πολιτισμού και του τεχνοβιομηχανικού συστήματος μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν απορρίψουμε τις πολιτισμικά επιβεβλημένες ανάγκες για μια ζωή σε αρμονία με τη φύση χωρίς κράτη, βιομηχανίες και μαζοποίηση πληθυσμών σε πόλεις.

Η φυτοφαγία αποτελεί αδιαμφισβήτητα μια στάση ζωής που αντιτίθεται στο υπάρχον επιβαλλόμενο διατροφικό μοντέλο αλλά δεν μπορεί να αμφισβητήσει συνολικά την κυριαρχία. Η φυτοφαγία μπορεί να μην είναι απλά μια εναλλακτική διατροφική επιλογή, αλλά μια από τις αρνήσεις μας ενάντια στην κυριαρχία. Κινούμενοι ενάντια σε έναν τρόπο διατροφής και ζωής βασισμένο στη συστηματοποιημένη εκμετάλλευση των ζώων (όπως και της γης και των ανθρώπων), αρνούμαστε παράλληλα ένα ολόκληρο σύστημα αιχμαλωσίας του έμβιου κόσμου. Όπως είχε πει και ο Γάλλος αναρχικός Ελιζέ Ρεκλύ έναν αιώνα πρίν: ''Δεν μας ενδιαφέρει να ιδρύσουμε μια νέα θρησκεία, ούτε να περιορίσουμε τους εαυτούς μας υιοθετώντας κάποιο αιρετικό δόγμα. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να καταστήσουμε την ύπαρξή μας όσο το δυνατόν πιο όμορφη και αρμονική, τόσο μέσα μας, όσο και αναφορικά με την αισθητική του περίγυρού μας.''

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΖΩΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ

ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

adamasto.squat.gr